

ANNA-MARIA GALOJAN – VÄRSKE HÄÄL POLIITIKAS

Sellel ajal, kui veel valimisreklaam lubatud oli, ilmus tänavatele Reformierakonna reklaam, kus peal ilus särasilmne tütarlaps, pärlid kaelas ja Eesti lipp rinnas. Paljudel tekkis küsimus, kes on see tundmatu kaunitar, kelle plakatid nii rõõmsalt tänavapilti värskendasid. Sellepärast saimegi kokku pildil tallinlasi rõõmustanud Anna-Maria Galojaniga (25) ja uurisime, kes ta selline on.

Kuidas sai sinust poliitik?

Keda võib nimetada poliitikuks – kas see on iga inimene, kes kandideerib, või inimene, kes on poliitikas juba teatud positsioonil. Ütleme nii, et hetkel olen ma politoloog ja rahvusvaheliste suhete spetsialist.

Sa oled erialalt politoloog?

Ma olen õppinud ülikoolis politoloogiat, töötan sellel erialal ja jätkan õpinguid ka.

Kus sa õpid?

Olen lõpetanud Tartu Ülikooli politoloogia erialal, kevadel kaitsen oma teadusmagistrikraadi rahvusvahelistes suhetes TÜ-s, olen lõpetanud ka Eesti Diplomaatide kooli.

Seda on ju suhteliselt palju.

Kõik on elus suhteline.

Kui kaua sa oled Reformierakonnaga seotud olnud?

Ametlikult sai minust erakonna liige siis, kui sain 18-aastaseks, muidu olen erakonnaga seotud juba 10 aastat. Alates 15. eluaastast.

See on suhteliselt pikk aeg.

Jah. Olen varem aidanud erakonnaprogrammi kirjutamisele kaasa, samuti erakonna välissuhtlusele. Kuid kandideerin ma 2007. aastal esimest korda.

Aga miks?

Sest ma ei ole varem tundnud, et ma oleks valmis seda tegema. Midagi inimestele edasi andma. Lihtsalt kandideerida kandideerimise pärast on minu meelest mõttetu. Kui keegi arvab, et ta on 18 ja valmis, siis lasku käia. Tegelikult oli mul võimalus ka aastal 2003, sain siis just napilt 21, aga mul oli kool alles pooleli ja sellel hetkel ei olnud ka täpselt väljakujunenud nägemust, mida ma tahaks teha, mida muuta. Praegu tean täpselt: tahan, et Eesti poliitika oleks professionaalsem ja tasakaalukam.

Kas sinu arvates peaksid kõik poliitikud olema kõrgema haridusega?

Ma arvan, et poliitikuks võib saada igauks, kuid sellesse ametisse tuleb suhtuda täie tõsidusega. Sama tõsiselt, kui näiteks hambaarsti valikusse. Mina küll ei tahaks minna hambaarsti juurde, kes esimest korda näeb hambapuuri ja katsetab seda siis minu peal. Küll midagi ikka tuleb välja. Kindlasti ta teeb mõne augu ja mõni hammas tuleb välja tõmmata, aga mis on lõpptulemus? Tegelikult meie tulevik ja meie elu ei ole vähemtähtis, võib-olla me ei näe seda nii kohe...

Loomulikult ei taha ma öelda, et Riigikogus peaksid olema vaid professionaalid. Sest seal on inimesed, kes on oma valijate nägu. Nad ei ole tulnukad, kes on kusagilt siia lennanud. Nad on valitud, keegi on neid usaldanud. Kuid suhtumine on oluline, sest kõik algab suhtumisest. Suhtumine seab selged piirid. Professionaal ei saa endale lubada lihtlabast populismi.

Ütlesid, et oled erakonnaga seotud alates viieteistkümnendast eluaastast. Kuidas see juhtus?

Juhtus nii, et Friedrich Neumanni fond, mis oli tollal väga aktiivne, korraldas noorte poliitikute workshop'e. Seal olid kõikidest koolidest

9. kuni 12. klasside õpilased. Ja rohkem käis reformierakondlasi. Tol hetkel oleks võinud olla ka mõni teine partei. 15-aastaselt ei olnud ma asja nii täpselt uurinud, kuid nüüd võib öelda, et liberalism on mulle kõige südamelähedasem.

Aga mida liberalism sinu jaoks tähendab?

Liberalism on minu jaoks eeskätt austus indiviidi, inimese suhtes. Paljud ütlevad, et see on väga egoistlik ideoloogia, aga tegelikult oleme me kõik inividid, tuleb austada kõiki. Muidugi tolerantne ja tugev majanduspoliitika, sest just läbimõeldud majanduspoliitika on tugeva riigi edu alus.

Kas sa usud tõesti, et Eesti on kunagi üks rikkamaid Euroopa riike?

Mina usun seda.

Aga kas selleks peab teistel halvasti minema või meil hästi?

Mõni võib arvata, et ilmselt oleks lihtsam sinna jõuda, kui teistel läheks halvasti, aga see ei too meile midagi positiivset, sest lõppude lõpuks see mõjutab meid ka. Eelkõige peame leidma igas valdkonnas oma niši, me ei saa tegeleda catch all'iga. Kui me teeme kõike, siis see tähendab, et me ei tee mitte midagi.

Kas sa töötad ka kusagil?

Jah, ma olen juba neljandat aastat Eesti Välispoliitika Instituudis. Põhiliselt tegelemisega energiapolitiika ja energiastrateegiatega. See on ka minu teadusmagistritöö teema. Ja lisaks töötan ma Transgroup Investis arendusdirektorina.

Kuidas sa jaksad kahe koha peal töötada?

Tänapäeval saab paljusid asju ajada arvuti teel, nii et ikka jaksan, aga valimiste ajal on jah natukene raske. Kuid pole midagi – kes palju teeb, see palju jõuab.

Tundub, et sa oled selline tõsine inimene, kas sa nalja ei teegi kunagi?

Ei no, eks vahel ikka teen. Ilma naljadeta elu oleks surmigav.

Sa oled pärit Kohtla-Järvelt. Käisid seal eesti või vene koolis?

Ma lõpetasin vene kooli, sest mu ema räägib vene keelt ja ta mõtles, et ta saab mind rohkem aidata kui isa. Kuigi isa on eestlane.

Mis rahvusest sa oled?

Emal on armeenlanna, aga isa eestlane. Ja ma olen siin elanud ja sündinud, nii et ma pean end ikka eestlaseks. Kuid mul on armeenia juured ning ma elan väga selle rahvuse käekäigule kaasa.

Kas sa elad kaasa ka nende välispoliitikale?

Ma arvan, et see ei oleks minu poolt eetilise. Sest iga inimene peaks ikka elama kaasa ja ütleva sõna sekka oma maa poliitikas. Kuna ma ei ela seal, on mul väga lihtne neid kritiseerida või olla rahulolematu, et nad teevad koostööd Venemaa, mitte Euroopa Liiduga, ent eelkõige peaks ikka neid ja nende võimusi mõistma. Ja mina ei hakkaks ühegi maa siseasjadesse sekkuma.

Kas sinu temperament tuleb sulle kasuks või segab vahel?

Arvan, et ma olen väga õnnestunud mõlema vanema poolt saanud geenide segu, vahel olen küll aktiivne, vahel aga võin olla hästi mõtleja ja pikaldane.

Aga mis sa arvad, kuhu sa tulevikus jõuad?

Ma ei ole seadnud eesmärki, et on mõni ihaldusväärne amet, kuhu ma tahaks kindlasti jõuda. Minu elueesmärgid pole seotud konkreetsete ametitega, vaid hoopis ideede elluviimisega, mille ma olen endale eesmärgiks seadnud. Tahan väga, et Eesti välispoliitika oleks professionaalsem, et Eesti oleks välispoliitiliselt ja majanduslikult selline väike Euroopa tiiger. Teen oma tööd selle heaks.

Kas see on sinu meelest ka võimalik?

Arvan, et kui paljud meist tegutsevad selle nimel ja suhtume sellesse professionaalselt, kui me vastutame oma sõnade ja tegude eest, siis jõuame me kindlasti Euroopa jõukamate riikide hulka.

Lõpetuseks küsiks ma nii. Sa tahad teha Eesti elu paremaks.

Miks peaks sina tahtma näiteks minu elu paremaks muuta?

Sest kui sina elad paremini, siis läheb kõigil paremini, siis läheb minul ka paremini. Riik on üks organism – kui üks käsi kärub, ei lähe ülejäänud kehal ka hästi!

Igal juhul jääb vaid loota, et Anna-Maria lootused ja unistused teoks saaksid!

